

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна дар мавзӯи “Имконоти педагогии рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01– педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) пешниҳод шудааст.

Муҳимияти мавзӯи таҳқиқшаванда. Дар марҳалаи имрӯзаи рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон тавачҷуҳ ба бачагоне, ки аз ҳамсолон пеш рафта, дорои нишонаҳои зехни нодир мебошанд, вазифаи муҳимтарини муассисаҳои таълимист. Вобаста ба ин, муаммои лаёқатмандӣ имрӯз дар низоми таҳсилоти ҷумҳурӣ торафт мубрам мегардад. Ин пеш аз ҳама, бо эҳтиёҷ доштани ҷомеа ба шахсияти эҷодкори нотакрор алоқаманд аст. Инкишофи низоми кор бо хонандагони лаёқатманд яке аз вазифаҳои асосии илми муосири педагогика ва амалияи таҳсилот дар шароити такмили низоми таҳсилоти ҷумҳурӣ ба шумор меравад.

Таҳқиқоти диссертатсионии Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна ба муаммои рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст. Имрӯз муассисаи таълимиро зарур аст, ки инкишофи созгори низоми амалиёти таълимии умумиро дар таркиби амалҳои шахсиятӣ, танзимкунанда, маърифатӣ ва коммуникативии бачагони боистеъдод ва лаёқатманд таъмин намояд. Ҳамчунин, муҳити муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ бояд ба талаботи бачагони лаёқатманд нисбат ба таҳсил аз ҳисоби интихоб ва истифодаи методҳои мувофиқтарини рефлексивии таълим, тарбия, инкишоф; дастгирии психологию педагогӣ, ҳуқуқӣ, иҷтимоии хонандагон; соҳа, сатҳ ва навъи озодонаи кори эҷодӣ мутобиқ гардонида шавад. Чунин дидгоҳро матлабҳои Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи маориф” асоснок намуда, ҷиҳати рушди маънавияти таълимгирандагон омӯзгоронро ӯҳдадор намудааст, ки қобилияти зехнӣ, илмӣ, таҳқиқотӣ, ихтироъкории таълимгирандагонро муайян намуда, нисбат ба онҳо ғамхорӣ кунанд ва

барои рушди камолоти онҳо шароит фароҳам оваранд.

Дар мубрам будани таҳқиқоти диссертатсионии Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна ягон тардиде нест, зеро дар рисола бори нахуст муаммои рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳқиқ гардида, методҳои тадриси он бо мисолҳо ва далелҳои илмию методӣ собит гардидааст.

Таҳқиқгар бамаврид қайд намудааст, ки мубрамии муаммои инкишофи бачагони лаёқатманд дар замони мо аз он ҷиҳат афзун мегардад, ки низоми амалкунандаи кор бо бачагони лаёқатманд дар шароити нави иҷтимоию иқтисодӣ ба тақмил ниёз дорад. Бачагон қобилияти потенциалие доранд, ки на ҳамеша дар таълим метавонанд истифода шаванд, зеро стандартҳои давлатии таҳсилот барои хонандаи сатҳаш миёна пешбинӣ гардидаанд, омӯзгорон барои кор бо бачагони хурдсоли лаёқатманд омодагии кофӣ надоранд. Сабаб дар он аст, ки барои муайянкунии сатҳи инкишофи лаёқатмандии хонандагон ва инкишоф додани он методикаҳои мувофиқ вучуд надоранд, шароити педагогии инкишофи бомуваффақияти лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ошкор нагардидаанд.

Шарти муҳими бартарарфозии ин гуна муаммоҳо пеш аз ҳама, коркарди тадқиқоти илмӣ - методӣ оид ба муайянкунии ҷиҳатҳои моҳиятии бачагони лаёқатманд ва ошкор намудани шаклу методҳои тақмилёфтаи кор бо бачагони лаёқатманд дар муассисаҳои таҳсилоти имрӯза таълимгиранда, маҳсуб меёбад. Чун, мақсади таҳқиқот асосноккунии назариявӣ ва тариқи озмоиш санҷидани имконияти педагогии рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоӣ мебошад.

Қайд намудан ҷоиқ аст, ки тадқиқоти Ҳошимова Г.Г. падидаи навест, ҷиҳати фароҳам овардани шароити мусоид барои рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Аз ҷониби таҳқиқгар таҳлили адабиёти фалсафӣ, психологӣ ва педагогӣ доир ба лаёқатмандии мактаббачагони хурдсол, анҷом дода шудааст ва моҳияти мафҳуми «лаёқатмандӣ» аз ҷиҳати назариявӣ таҳқиқ карда шуда, ҷиҳатҳои хоси он муайян гардиданд. Дар заминаи назарияи мазкур амсилаи кӯдаки лаёқатманд сохта шудааст.

Дар диссертатсия зарурати ташҳиси саривақтии хонандагони хурдсол дар раванди педагогии мактаб исбот карда шуда, натиҷаҳои озмоиши тасдиқкунанда андешаеро оид ба он, ки дар мактабҳо бачагони лаёқатманд таҳсил мекунанд, тасдиқ намуданд. Дар ин маврид таҳқиқгар дуруст зикр менамояд, ки қор набояд танҳо бо дарёфти лаёқатмандон маҳдуд гардад, яъне на танҳо сари вақт ошқор намудан, балки инкишоф додани қобилияти хонандагони хурдсол низ муҳим аст.

Асоси методологии таҳқиқотро матлабҳои фалсафӣ дар борҳои ҳамбастагии падидаҳои педагогӣ; таълимот оид ба табиати фаъолиятмандонаи шахсият ва моҳияти иҷтимоии он; мантиқи диалектикий омӯзиши муаммо дар ҳаракати он; дидгоҳҳои ба шахсият нигаронида, гносеологӣ, стохастикӣ; ҳамчунин назарияи шахсият, таҳқиқоти концептуалии назария ва амалияи таҳсилот, таълифоти бунёди дар соҳаи амсиласозии падидаҳои педагогӣ ташкил медиҳанд.

Асоси назариявии таҳқиқотро ғояҳои пешбари инкишофи шахсият; ғояҳои хусусияти эҷодӣ ва интерактивии фаъолияти субъект дар сохтори навҳои гуногуни таълим; назария, методология ва амалияи дидгоҳи салоҳиятноки дар таҳсилот; назария ва методикаи идоракунии таҳсилот; концепсияи ташаккули омодагӣ ба фаъолияти касбӣ ташкил додаанд.

Боэътимодии натиҷаҳои таҳқиқоти иҷрошуда бо асосҳои назариявии таҳқиқоти бунёдии фалсафӣ, психологӣ ва педагогӣ, истифодаи маҷмӯи ба ҳам алоқаманди методҳои назариявӣ ва амалии ба предмет ва вазифаҳои таҳқиқот асосёфта ифода ёфтааст, бо методологияи илмӣ, низоми методҳо, ки ҳамдигарро пурра мекунанд, бо мувофиқати интиҳоб ба тавсифҳо, санҷидани методикаҳои озмоишӣ дар амалияи қори муассисаҳои таҳсилотӣ,

коркарди математикии маълумоти эмпирикӣ таъмин ва ҳамчунин санчишҳои бевосита гузаронидаву натиҷаҳо ҳосил гардидаанд.

Саҳеҳият ва натоиҷи бадастомадаро усулҳои гуногуни таълим, корбурди методҳои ба мақсад, объект, мавзӯ ва вазифаҳои пажӯҳиш мувофиқ буда ва амсоли инҳо таъмин кардаанд. Эътиборнокии натиҷаҳои таҳқиқ ва хулосаҳои асосии дар рисола бадастомада бо бархӯрди методологӣ ҳинни асосноккунии мавқеъҳои назариявӣ, мушоҳидаҳо ва таҷрибаи шахсии кори муаллиф дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва натоиҷи кори озмоишӣ-таҷрибавӣ тасвиб мегардад.

Басанда будани таҷрибаву озмоиши зиёд, тадбиқи методҳои мухталиф ҷиҳати пешбурди таҳқиқ, моҳияти омӯри доштани натиҷаҳои таҷрибавӣ бо дарназардошти таҳияи миқдорию сифатии онҳо, ба сифати объекти таҳқиқ хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ интихоб шудаанд.

Дар таҳқиқоти Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна як қатор қанбаъҳоеро муқаррар намудан ҷоиз аст, ки аз лиҳози илмиву амалӣ ҷолиб буда, онҳоро навгонии кори диссертатсионӣ шуморидан мумкин аст:

1. Нақшаи мавзӯи омӯзишии курси махсуси «Методҳои корбарӣ бо бачагони лаёқатманди синфҳои ибтидоӣ» мурағаб карда шуда, мундариҷаи он коркард гардидааст, ки хусусиятҳои корро бо хонандагони лаёқатманди синфҳои ибтидоӣ ошкор менамояд.
2. Таъсия дода шудааст, ки дар ҷумҳурӣ марказҳои рушди барвақти кӯдак вобаста ба нишондиҳандаҳои лаёқатмандӣ барои кудакони 4-5 сола ташкил карда шавад.
3. Таъдиқ карда шудааст, ки нишондиҳандаҳои лаёқатмандӣ дар ҳамаи кӯдакон дар сатҳи гуногун дида мешавад ва омӯзгорон имконият доранд, ки дар шароити имрӯзай муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ таваассуди интиҳоби дуруст ва истифодаи методҳои мувофиқу самараноки таълим лаёқатмандии хонандагони хурдсолро рушд диҳанд.

4. Тавсия дода шудааст, ки бо мақсади муайян кардани сатҳи инкишофи лаёқатмандии хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон ташхиси ибтидоии хонандагон қорӣ карда шавад. Инчунин, бо волидайнӣ хонандагони хурдсоли лаёқатманд дар шакли лексияҳои мавзӯӣ, суҳбатҳои инфиродӣ ва машваратҳо кори бонизом ба роҳ монда шавад.

Навгони илмӣ тадқиқот, натиҷаҳои ба дастмада, хулосаҳо ва тавсияҳои, ки дар диссертатсия ифода ёфтаанд.

Таҳқиқоти илмӣ анҷомёфтара ҳамчун қорқарди аз ҷиҳати илмӣ асоснок, ки ҳалли масъалаҳои муҳимро дар соҳаи илми педагогӣ таъмин мекунанд, тавсиф намудан мумкин аст. Рафти таҳқиқот, натиҷаҳо, хулосаҳо ва тавсияҳои, ки муаррифӣ гардидаанд, асоснок мебошанд.

Баҳогузори ягонагии дохилии натиҷаҳои ба дастмада.

Таҳқиқоти диссертатсионии Ҳошимова Гулшан Гадойбоевна бо мукамалӣ ва баёни концептуалии мавод имтиёз дошта, дорой низоми дақиқ муқарраршудаи мафҳумҳои махсус мебошад, ки бо рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ алоқаманданд.

Ягонагии дохилӣ ва самтгирии натиҷаҳои ҳосилшуда барой ҳаллу қорқарди масъалаи таҳқиқшаванда бо сохти дақиқи дастгоҳи илмӣ, пайдарпайӣ ва мантиқи дохилии иҷроӣ марҳалаҳои қор, ҳамчунин бо маҷмӯи методҳои таҳқиқоти илмӣ педагогӣ, ки муаллиф дар зинаҳои гуногуни таҳқиқот истифода намудааст, таъмин мегардад.

Мундариҷаи диссертатсия, хулосаи бобҳо имқон медиҳанд, то тасдиқ шавад, ки муаллиф ба ҳадафи тадқиқот ноил гардидааст ва фарзияи он ҳалли мусбат ёфтааст.

Эрод ва қамбудихо.

Дар баробари дастовардҳои илмӣ дар қори диссертатсионӣ норасоҳои ҷудогона ба назар мерасанд, ки дар шакли нуқтаҳои, ки тавзеҳу мушаххасгардониро тақозо менамоянд, ифода ёфтаанд:

1. Дар рисола дар мавриди тавсиф додани таҷрибаҳои пешқадами омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти кишварҳои хориҷӣ мазмуни рисолаҳо боз ҳам ғанитар мегардонид.
2. Хуб мешуд, агар дар рисола баъзе тавсияҳои илмӣ оиди омодагии омӯзгорони оянда дар макотибҳои олии омӯзгорӣ барои ташаккули қобилиятҳои лаёқатмандии хонандагон дода мешуданд.
3. Дар диссертатсия баъзе хатоҳои имлоӣ ва услубӣ, ҳамчунин носоҳеҳии мантиқӣ зимни баёни баъзе ғояҳо ба назар мерасад.

Аммо норасоҳои зикршуда арзишу сифати таҳқиқотро кам намеkunанд, ба натиҷаҳои асосии назаривию амалии диссертатсия таъсири манфӣ намерасонанд.

Дар маҷмӯъ, унвонҷӯй вазифаҳои таҳқиқотро иҷро кардааст, хулосаҳо дар доираи вазифаҳо далелноку боварибахшанд, мундариҷаи кор бомантиқ ифода ёфта, муаллиф аз услуби илмӣ бархурдор мебошад.

Нуктаҳои асосӣ ва натиҷаҳои таҳқиқот дар автореферат ва интишороти унвонҷӯй пурра ифода ёфтаанд.

Диссертатсия кори анҷомёфтаи илмию таҳассусӣ дар мавзӯи муҳрамебошад. Натиҷаҳои нави илмӣ, ки диссертант ба даст овардааст, барои илм ва амалияи педагогӣ дар шароити навсозии таҳсилот дар ҷумҳурии аҳамияти назаррас доранд. Хулосаву тавсияҳои диссертант ба таври кофӣ асоснок мебошанд.

Кори диссертатсионии Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна дар мавзӯи “Имконоти педагогии рушди лаёқатмандии хонандагони синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии Ҷумҳурии Тоҷикистон” ба талаботи меъёрҳои бандҳои 10,11,12,14 ва 16-и Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 ноябри соли 2016, таҳти № 505 «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвонҳои илмӣ (дотсент, профессор)» нисбат ба диссертатсияҳои номзадӣ ҷавобгӯӣ буда, муаллифи он – Ҳошимова Гулшан Гадоӣбоевна шоистаи дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси

13.00.01. – педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ: доктори илмҳои педагогӣ,

профессор, ноиби Президенти

Академияи таҳсилоти Тоҷикистон

Каримова Ирина
Холовна

26.08.2021с.

Маълумот барои тамос: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
к.С.Айнӣ 126. E-mail: gumanizm@mail.ru

Имзои И.Х. Каримоваро тасдиқ менамоям.

Сардори РК АТТО

Саидова М.С.